

[20:1]

וידבר יהוה אל משה לאמר

[20:2]

ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר
יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן

[20:3]

ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך
למועץ טמא את מקדשי ולזולל את שם קדשי

[20:4]

ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך
לבחתי המית אתו

[20:5]

ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפוזתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אזוריו לזנות אזורי המלך מקרב עמו

[20:6]

והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת אזוריהם ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו

[20:7]

והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם

[20:8]

ושמרתם את זקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם

[20:9]

כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו

בו

[20:10]

ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף

והנאפת

[20:11]

ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם

בם

[20:12]

ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם בם

[20:13]

ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו

דמיהם בם

[20:14]

ואיש אשר יקוז את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא

תהיה זמה בתוכם

[20:15]

ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

[20:16]

ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת

הבהמה מות יומתו דמיהם בם

[20:17]

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקְחֶז אֶת אִזְוֹתוֹ בֵּת אָבִיו אֹו בֵּת אִמּוֹ וּרְאָה אֶת עֲרוּוֹתָהּ וְהִיא תִּרְאֶה
אֶת עֲרוּוֹתָו וְזָכַרְתּוּ הוּא וְזָכַרְתּוּ לְעֵינַי בְּנֵי עַמִּם עֲרוּוֹת אִזְוֹתוֹ גְּלָהּ עֲוֹנֹו יִשְׂא

[20:18]

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אִשְׁהָ דוּה וְגִלָּהּ אֶת עֲרוּוֹתָהּ אֶת מִקְרָהּ הָעֶרְהָ וְהוּא
גְּלָתָהּ אֶת מִקְוֹר דַּמְיָהּ וְזָכַרְתּוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרָב עַמִּם

[20:19]

וְעֲרוּוֹת אִזְוֹת אִמְךָ וְאִזְוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלָהּ כִּי אֶת שְׂאֵרוֹ הָעֶרְהָ עֲוֹנִם יִשְׂאוּ

[20:20]

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ עֲרוּוֹת דָּדוֹ גְּלָהּ זִמְטָאִם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יִמְתּוּ

[20:21]

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקְחֶז אֶת אִשְׁתֵּי אִזְוִיו נְדָהּ הוּא עֲרוּוֹת אִזְוִיו גְּלָהּ עֲרִירִים יִהְיוּ

[20:22]

וְשִׁמְרַתֶּם אֶת כָּל זִמְקָתִי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִקְיֹא אֹתְכֶם
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֹתְכֶם שְׁמָהּ לְשִׁבְתֵּי בָהּ

[20:23]

וְלֹא תִלְכוּ בְּזִמְקַת הַגֹּיִ אֲשֶׁר אֲנִי מִשְׁלֹז מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל אֱלֹהִים עֲשׂוּ וְאִקְיֹ

בִּם

[20:24]

וְאָמַר לְכֶם אֹתָם תִּירְשׁוּ אֶת אֲדַמְתֶּם וְאֲנִי אֲתַנְנֶה לְכֶם לְרֵשֶׁת אֶתֶּה אֶרֶץ זָבֹת
זֹכֵל וְדַבְשׁ אֲנִי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֹתְכֶם מִן הָעַמִּים

[20:25]

והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא

[20:26]

והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי

[20:27]

ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם
דמיהם בם